

Κυριακή 4 Νοεμβρίου. Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου τοῦ Μεγάλου· καὶ τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων Νικάνδρου, Ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἑρμαίου, Πρεσβυτέρου. Ἦχος πλ.α'. Ἐωθινὸν ια'.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, εἰς τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ· Διὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ Χριστέ...Ὁ τὴν Ἀνάστασιν διδούς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων...Μέγα Θαῦμα! ὁ τῶν ἀοράτων Κτίστης...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα...Καὶ νῦν... τὸ δογματικὸν θεοτοκίον· Τὴν θεοπρεπῆ καὶ σεβάσμιον Κόρην τιμήσωμεν...Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Σὲ τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν...εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῆς Θεοτόκου· Χεῖρας ἐπανατείνω πρὸς σέ...Χαίροις ἢ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ...Χαίροις ἢ καλλονὴ Ἰακώβ...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἐγκωμιαστικὸν θεοτοκίον· Αἱ περὶ σοῦ προφητεῖαι ἐπληρώθησαν...Τὸ· Νῦν Ἀπολύεις...Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον· Τὸν συνάναρχον λόγον...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ὁμώχηον θεοτοκίον· Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος...Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου κατ' ἦχον καὶ ἡμέραν· Πνεύματος τοῦ ἁγίου ἐλκύσαι...(ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ ἀγιορείτου). Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἦχου· Ἀγγελικὴ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι...Ἐν τέλει, μετὰ τὸ· Τῇ Ὑπερμάχῳ...οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὸ· Μακάριος ἀνὴρ...ὄλον. Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα... ἰσ-

τῶμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'. Διὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ Χριστέ...Ὁ τὴν Ἀνάστασιν διδούς τῶ γένει τῶν ἀνθρώπων... Μεγα Θαῦμα! ὁ τῶν ἀοράτων Κτίστης...ἀνατολικὸν στιχηρὸν ἐν Ἐσπερινὴν προσκύνησιν...τοῦ ὁσίου προσόμοια γ'. Ἐγκρατείας τοῖς βέλεσι... Θεωρίας τῆς κρείττονος...Τῶν χαρίτων τοῦ Πνεύματος...τῶν ἱερομαρτύρων προσόμοια γ'. Κλήσιν, τὴν φεράνυμον...Μύρα, εὐωδέστατα ἡμῖν... Ἐχων, παρῤῥησίαν πρὸς Χριστὸν...Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τοῦ ὁσίου· Ἀνδρειοφρόνως τελέσας τὸ ἀσκητικὸν στάδιον...Καὶ νῦν...τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσση...Εἴσοδος. Τὸ Φῶς ἰλαρόν...τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὴν λιτήν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς. Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον, εἰς τὸν αὐτὸν ἤχον τοῦ ἰδιομέλου, ἐκ τῶν κειμένων μετὰ τὰ κατ' ἀλφάβητον...Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Σὲ τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν...εἶτα τὰ γ' στιχηρὰ, τὰ κατ' ἀλφάβητον· Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς Ζωοδότα...Ἐένη σοῦ ἢ σταύρωσις...Ὁ δι' ἡμᾶς σαρκὶ πάθος δεξάμενος...Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τοῦ ὁσίου· Τῶ τοῦ Χριστοῦ ἔρωτι τρωθεὶς τὴν διάνοιαν...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Ὁ ποιητὴς καὶ Λυτρωτὴς μου Παναγνὲ...Τό· Νῦν ἀπολύεις...καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον· Τὸν συνάναρχον λόγον...ἅπαξ. Εὐθύς τὸ· Θεοτόκε Παρθένε...ἅπαξ. Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς.

Μὴ τελουμένης ἀγρυπνίας, ἀπολυτίκια εἰς τὸν μέγαν ἔσπερινὸν (καταλιμπανομένου τοῦ μικροῦ) λέγομεν, ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῶ μικρῶ. Τῇ δὲ Κυριακῇ πρωΐ, ἐν τῶ **μεσονυκτικῶ**, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· Κράτος τῆς ἐνιαίας...Τὰ Ἄξιόν ἐστιν...Τρισάγιον, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ἀγγελικὴ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι...καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Ἐν τῶ ὄρθρῳ

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Τὸν συνάναρχον λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι...Δόξα· τὸ αὐτὸ...Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον θεο-

τοκίον· Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδεντος...Εὐθύς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...Ὁ χορός· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν...Δόξα· Κύριε νεκρὸς προσηγορευέθης...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...Ὁ χορός· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Κύριε, μετὰ τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν...Δόξα· Κύριε, ἐν μέσῳ σὲ προσήλωσας...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Ἀπειρόγαμε νύμφη Θεογεννήτρια... Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι...Εὐθύς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ ἰα' Εὐαγγελίου. Εἶτα τὸ· Ἀνάστασιν Χριστοῦ...Ὁ ν' ψαλμός. Δόξα· Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...Καὶ νῦν· Ταῖς τῆς Θεοτόκου...Εἰς τὸν στίχον τὸ· Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, ὁ τῆς θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια, τοῦ ὀσίου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια καὶ τῶν ἱερομαρτύρων, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ιβ' στίχους τῆς στιχολογίας ἐν ἐκάστη ᾠδῇ, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ· Δόξα...καὶ τὸ· Καὶ νῦν...Καταβασίαι· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ὀσίου· Κόσμου τερπνότητα... Δόξα, τῶν ἱερομαρτύρων· Νίκης ἐπάνυμος...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Ἄπας ὁ βίος μου...Ἀφ' ἑκτης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον· Πρὸς τὸν Ἄδην

Σωτήρ μου συγκαταβέβηκας...καὶ ὁ οἶκος· Ἀκούσασαι αἱ γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα...Συναξάριον. **Ἡ τιμιωτέρα στιχολογείται.**

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν... ἐκ γ' καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...εἶτα τὸ ἐξαποστειλάριον, τὸ ια' ἀναστάσιμον· Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν...καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ· Ὡ φοβερὸν μυστήριον!...Εἰς τοὺς αἶνους, ἰσθῶμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου...Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας...Κύριε, αἱ γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τὸ μνήμα...Κύριε, ὥσπερ ἐξῆλθες ἐσφραγισμένου...ἀνατολικά στιχηρὰ δ'· Κύριε, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων...Κύριε, τὰ ὑπερλάμποντά σου θαύματα...Μυροφόροι γυναῖκες... Τοῦ θεοδέγμονος τάφου...Δόξα...τὸ ια' Ἐωθινὸν ἰδιόμελον· Φανερῶν σεαυτὸν...Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη...Δοξολογία μεγάλη...καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μόνον· Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος...Ἐκτενής, ἀπόλυσις. Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις Δόξα...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Τὸν συνάναρχον λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι...Καὶ νῦν· τὸ θεοτοκίον τῶν ὥρῶν. Εἰς τὸ τρισάγιον, ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι...

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς η' τροπάρια. Εἰσοδικὸν τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον· Τὸν συνάναρχον λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι... τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς... Δόξα, ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμενα...Καὶ νῦν· Προστασία τῶν χριστιανῶν...Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου. Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Απόστολος· τῆς Κυριακῆς· Ἴδετε πηλικοίς ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ...(Γαλ. ις' 11-18), ὁ ζητεῖ

τῇ εἰκοστῇ δευτέρᾳ Κυριακῇ τῶν Ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου. Εὐαγγέλιον· τῆς Κυριακῆς· *Νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, πειράζων αὐτόν...* (Λουκ. ι' 25-27), ὁ ζήτηι τῇ ὀγδόῃ Κυριακῇ τῶν κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίων. Εἰς τὸ· *Ἐξαιρέτως...τὸ Ἄξιόν ἐστιν...Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα...Εἶδομεν τὸ φῶς...Πληρωθήτω...Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...ἐκ γ', Δόξα...Καὶ νῦν...οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλογήσω τὸν Κύριον...Υψώσω σὲ ὁ Θεός μου...καὶ ἡ ἀπόλυσις.*